

ten i dag. Jeg rejste selv som et af de punkter, hvori hr. Aage Frandsen kan have ret i, at der er behov for at få en afklaring. Det er i spørgsmålet om, hvorvidt særlige rådgivere kan udføre arbejde for ministerens parti, fordi jeg ønsker, at der skal være fuldstændig rene linjer om det.

Jeg kan godt sige, hvad min egen holdning til det er. Det er også den, der har båret det arrangement, der konkret er lavet mellem min særlige rådgiver i Statsministeriet og partiet Venstre. Min holdning er nemlig, at der skal være klare linjer, og det vil sige, at akkurat som enhver anden embedsmand godt må udføre arbejde ved siden af at være embedsmand, uddannelsesaktiviteter, undervisning, der er forskellige former, og det er tilladt, så bør det også være muligt for en særlig rådgiver. Men det skal jo ikke være sådan, at staten lønner den pågældende for at udføre arbejde for partiet.

Derfor må det være sådan, at hvis den særlige rådgiver udfører et arbejde for partiet, så må partiet selvfølgelig også betale for det. Det kan jo ikke være rimeligt, at det er staten, der betaler for det. Så skal man aflønne det, og så må man jo finde ud af at aflønne på den ene eller på den anden måde. Det er at have rene linjer, hvori- mod det jo ville være fuldstændig urene linjer, hvis man sagde: Jamen han må bare udføre arbejdet for partiet, og det betaler staten. Det kan man da ikke.

Kl. 14.00

Men jeg vil jo helst, at der ikke er diskussion om den slags. Der skal helst være tillid i Folketinget til det, og derfor rejser jeg selv det her som et punkt, der bør drøftes af det sagkyndige udvalg, hvorledes man håndterer det, for det er rart at få den slags ting udryddet som problem.

Så skal jeg blot sige til hr. Holger K. Nielsen, at det kun er dem, der ikke har kendskab til min måde at arbejde på, der tror, at det er nogle andre, der beslutter, hvad politikken skal være.

Så hvis min særlige rådgiver har viderebragt et budskab – det kender jeg ikke noget til – om, at spørgeren skal have tæsk, så kan jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, at det kom direkte fra min mund, for det sagde jeg, og det var min opfattelse, og det fik de!

Første næstformand (Svend Auken):

Der er foreløbig fem, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Vi tager reglerne tro tre ad gangen, og de første tre er fru Marianne Jelved, hr. Aage Frandsen og hr. Keld Albrechtsen, og den første er altså fru Marianne Jelved.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det er selvfølgelig lidt ærgerligt, at statsministeren i sit svar til mig igen går tilbage til tiden før 1998, for nu vil jeg gerne se frem, men jeg vil også gerne diskutere tiden før 1998 med statsministeren ved en anden lejlighed end her.

Jeg er helt hundrede procent enig med statsministeren i holdningen til, at der skal være åbenhed, klarhed, afgrænsning osv. Jeg synes, det er fint, og jeg synes også, at der er en pointe i, at statsministeren har sagt maksimum en pr. minister. Det anerkender jeg, fint. Det vil jeg meget gerne støtte.

Men alligevel er jeg sådan en lille smule utilfreds med svaret til mig, for betyder statsministerens svar til mig, at der er grundlag for at være mistænksom eller anklage et ministerium eller en minister for, at der er uklarhed, hvis en minister ønsker *ikke* at benytte sig af retten til at have en særlig rådgiver?

Altså jeg mener faktisk helt ærligt, også med de års erfaringer, jeg har, men o.k., at en eller to ministersekretærer faktisk godt ville være i stand til at løse den opgave at betjene pressen og ministeren, for nu at sige det på den måde, for jeg ville ønske, at det var et valg, en minister traf, at anskaffe sig en særlig rådgiver, og at man stadig væk kunne have statsministerens anerkendelse, hvis man valgte ikke at have en særlig rådgiver.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg har også med interesse studeret interviewet i Information, og der er jeg meget opmærksom på, hvad det er, vi skal lave her i Folketingets regi i forhold til at få styr på de særlige rådgivere, og så hvad det i øvrigt er, hvis vedkommende også vil have styr på Venstre, og Venstrefolkene finder sig i det. Men det må jeg overlade til andre.

Jeg vil lige sige, at der er en oplysning om, at på forunderlig vis var det forslag til vedtagelse, som nogle partier ville fremsætte i Folketinget og sådan noget, lige pludselig på spindoktorens skærm. Og det er jo sådan set lidt synd, for hvis man bare havde ringet over til mig, ligesom justitsministeren gjorde, så kunne man bare have fået det sendt direkte. Nu kom det altså på forunderlig vis. Jeg tror godt, jeg ved, hvordan det på forunderlig vis kom, for jeg er også åben over for nogle. Når vi har en debat i Folketinget om-